

КОНЦЕПЦИЯ

за работа като член
на Висшия съдебен съвет
в съдийската колегия

на

Мирослав Александров Джеров

кандидат за избор от квотата
на Народното събрание

Юни 2017 г.

ЗАКОНОВА УРЕДБА И СТАТУТ НА ВСС

Висшият съдебен съвет (ВСС) е колективен орган, установлен от Конституцията на Република България. Статутът, устройството, начинът на образуване, прекратяването на мандата на членовете, основните му правомощия са изрично уредени в глава шеста „Съдебна власт”, преди всичко в чл.130 и сл., както и непряко в някои други текстове на Основния закон. Детайлно материията е разписана в Закона за съдебната власт.

Разпоредбите в КРБ са на конституционно ниво на общност, като същевременно редица текстове са достатъчно конкретни за пряко прилагане, а ЗСВ е подробен колкото е нужно на законово равнище. Като съдържание и като нормативна конструкция създадената правна рамка дава възможност да се гарантират едни нормални условия за работата на ВСС. Последните нормативни изменения отговориха на определени обществени очаквания – преди всичко в самата съдебна система и в професионалната общност като цяло – и, надявам се, ще окажат благоприятно въздействие върху работата на съдебната власт и ще повишат доверието на обществото към нея. В рамките на правомощията на едно обикновено Народно събрание възможностите за принципни изменения на нормативната база са изчерпани.

В този смисъл намирам за безпредметно да се обсъжда необходимостта от изменения на статута на ВСС в рамките на една концепция на кандидат за негов член, а и в самия ВСС в качеството му на конституционен орган, съществуващ на базата на тези правила. Това е логически, правен и смислов абсурд. Разбира се, винаги са възможни изменения, ако е необходимо и генерални, и членовете на ВСС могат да дадат мнението си (и е задължително да бъдат питани!), но единствено в експертно качество, а не в качеството на институция. За членовете на ВСС релевантните разпоредби на Конституцията и закона са рамката, в която Съветът трябва да работи, и нашата (ако имам честта да бъда избран) мисия е да го правим колкото е възможно по-добре, в изпълнение на буквата и най-вече на духа на тези нормативни актове.

Конституцията постулира, че съдебната власт е независима, като при осъществяване на своите функции съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите се подчиняват само на закона (чл.117, ал.2 КРБ). От своя страна законът постановява, че *Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ, определя състава и организацията на работата на съдилищата, прокуратурите и следствените органи и обезпечава финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване* (чл.16, ал.1 ЗСВ). Следователно ВСС с оглед на функциите си следва да се разглежда двустранно: като гарант на независимостта на съдебната власт, и като административен орган, създаващ условията за функциониране на съдебната система. Това са и най-общите нормативни лимити на ВСС, и неговите най-общи задачи, на които следва да бъде подчинена работата му.

Същевременно дейността на ВСС не е и не трябва да бъде затворена система – нито като централен орган в рамките на съдебната власт, още по-малко в обществото като цяло. Той трябва да следи обществените процеси – как обществото възприема съдебната система, дали съдебната власт работи в полза на обществото, и дали обществото е убедено, че съдебната власт работи в негова полза. Механизмът на обратната връзка е ключов за ефективната работа на ВСС.

Към казаното дотук трябва да се направят две важни уточнения:

Първо: Двете основни функции (или основни задачи, или страни на дейността) на ВСС не са и не могат да бъдат „ресурсно“ разделени: ето това ще прави ВСС за защита на независимостта на съда от (например) изпълнителната власт, ето това – за равнопоставеност в кариерното развитие на магистратите, а ето това – за доброто име на съдебната система пред публиката. Не, тези основни страни от работата на ВСС следва да присъстват във всеки негов акт. Затова по-долу представям моите виждания за работата на ВСС, като акцентирам (неизчерпателно) върху дейностите, където тяхното взаимодействие е особено значимо, а проблемите – най-остри.

Второ: По-горе посочих, че е несъстоятелно Съветът да се вторачи в собствения си статут и да размишлява върху неговата промяна. Това в никакъв случай не означава, че ВСС трябва да абдикира от реформата на съдебната система изобщо. Напротив, именно според положението си на представител на съдебната система той следва да е най-активен участник и инициатор на тази реформа. В частност той следва да представя пред законодателя позицията на гилдията като цяло, защото никой друг няма това правомощие.

ВСС И НЕЗАВИСИМОСТТА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

Независимост на съдебната власт

Независимият съд е основен атрибут на правовата държава. Съдебната власт е равнопоставена на законодателната и на изпълнителната. Разделението и взаимният контрол на трите власти са фундаментална същност на съвременната демокрация. Нейна цел е ограничаване на единовластието и произвола на носителите на властовата функция.

Основни характеристики на съдебната власт са независимост и безпристрастност. За да се осигури тяхното реализиране е необходимо съдебната власт да изпълнява следните условия, проявяващи се в отношението с другите два власти: организационна самостоятелност, самостоятелност на решенията, собствена кадрова политика, дисциплинарна отговорност и финансова обезпеченост.

Независимостта на съдебната власт има два елемента: независимост на съдебната система и нейните органи (институционална независимост) и независимост на съдиите (индивидуална независимост).

Според установените международни стандарти основна задача на съвета на съдебната власт е да гарантира както независимостта на съдебната система, така и независимостта на отделните съдии. Съветът трябва да реализира на практика автономността на съдебната власт, като дава възможност на съдиите да упражняват

функциите си без какъвто и да било контрол от страна на законодателната и изпълнителната власт и без неправомерен натиск в самата съдебна власт.

Независимостта на съдията се изразява в свободата да постановява решенията въз основа само на закона, доказателствата по делото и съвестта си, без да бъде ограничаван от каквато и да било принуда. Чрез тази свобода на съдията се реализира правото на гражданите на справедлив съдебен процес. Функцията на централния административен орган на съдебната власт е да създаде условия таки свобода да не може да бъде накърнена.

Съгласно българското законодателство, както беше посочено по-горе, Висшият съдебен съвет има функциите да осигурява и да отстоява независимостта на съдебната власт. Правото му да я представява е един от инструментите за реализиране на тези функции.

Осигурява ще рече да създаде условия, механизми и структури, които да не допускат нарушаване на независимостта както на съдебните органи, така и на отделните съдии. Веднъж създадени, те могат да действат автономно, без постоянна намеса на Съвета (което не отменя правото му да ги контролира или лично да ги прилага). Те имат генерално действие. Може да се покаже, че колкото по-висока е автономността на тези механизми от ВСС, толкова по-добре ВСС си е свършил работата.

Отстоява ще рече да реагира на всяко отдельно посегателство срещу независимостта на съдебната система изобщо, на нейни органи в частност и на магистрати персонално. Тази реакция трябва да е незабавна, конкретна, обоснована и ефективна. Тя има индивидуално действие, но чрез него може да се реализира постоянен резултат. Със сигурност може се твърди, че колкото по-точно отговаря на посочените условия реакцията на ВСС, толкова повече се повишава неговият авторитет в системата.

Разпределението на делата

Разпределението на съдебните дела е красноречив пример за механизъм, чрез който може да се реализира функцията на ВСС по осигуряване независимостта на съдебната власт и специално независимостта на съдиите.

Принципът за разпределението на делата по случаен начин, или по-вярно непълното и непrecизно прилагане на този принцип, създава определени напрежения в съдебната система.

Законът постановява следното: Разпределението на делата и преписките в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случаен подбор чрез електронно разпределение съобразно поредността на постъпването им. Принципът на случаен подбор при разпределението на делата в съдилищата се прилага в рамките на колегиите или отделенията. (ЗСВ, чл.9)

Разпределението на делата по случаен начин е механизъм, който има две основни цели: първо, да ограничи субективния подбор, в идеалния вариант изобщо да го премахне, и второ, да се постигне относително равномерна натовареност на съдиите.

Очевидно това е възможно само при наличие на съответната технология – компютърна техника и програмно осигуряване.

Обратното предполага административният ръководител да определя по свое усмотрение кой съдия кое дело ще води, с всички произтичащи от това възможни последствия: назначаване на „удобен“ съдия за дело, което по преценка на ръководителя трябва да се реши по определен начин, корупционни практики и облагодетелствания, изпълнение на политически поръчки и дори такива с престъпен източник, лични зависимости, в т.ч. реализиране на персонално отношение и т.н. Гаранция да не се случи така може да бъде единствено безуспорният морал на ръководителя. За съжаление, както е известно, тази гаранция не е абсолютна.

Системата за случайно разпределение по електронен има своите недостатъци, дори и да е технически съвършена, защото, първо, тя се привежда в действие от хора и второ, защото има случаи, при които тя е неприложима (например при дежурства, при недостатъчни състави със специализация по материя и др.)

Към настоящия момент, доколкото ми е известно, електронна система за случаен подбор е въведена практически навсякъде. Не ми е известно дали навсякъде е приведена в действие пълноценно, компетентно и добросъвестно. За сметка на това със сигурност ми е известно, че е масова практика системата да се заобикаля и разпределението да се извърши ръчно – не непрекъснато, но когато се прецени, че случаят си заслужава. Най-простият пример: софтуерен срив или хардуерна повреда в системата (много трудно може да се докаже умысъл), продължително време невъзможност да се поправи (в някой малък град в това няма нищо чудно) и, кой знае защо, тази неприятност се случва точно когато трябва да стане разпределението.

Подобни действия, разбира се, напълно дискредитират идеята – и като практическо приложение, и като обществен резонанс.

На този етап не е намерено ефикасно противодействие, аз също нямам рецепт. Затова първата стъпка на ВСС би трябвало да е: на основа на набрана информация за проблема да се преценят възможните изходи. Например: необходими ли са нова техника и програмно осигуряване; ако са необходими, има ли средства за това; приложимо ли е разпределението на делата да се извърши в по-горна или изобщо друга инстанция и т.н.

Във всички случаи целта следва да е елиминиране на човешкия фактор. Ако това е невъзможно да се постигне напълно, то категорично административният ръководител не трябва да разпределя делата на ръководения от него съд.

ВСС И УСЛОВИЯТА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕ НА СЪДЕБНАТА СИСТЕМА

Натовареността на магистратите

Законът постановява, че пленумът на ВСС по предложение на една от колегиите след съгласуване с административните ръководители на органите на съдебната власт определя броя на съдиите, прокурорите и следователите във всички съдилища, прокуратури и следствени отдели съобразно степента на натовареност (ЗСВ, чл.30, ал.2,

т.8). Колегията, в случая съдийската, освен посоченото предложение до пленума, определя броя на съдебните служители също съобразно степента на натовареност (ал.5 т.8).

От тези текстове е видно, че натовареността на съдиите (респ. и на другите магистрати) е ключов въпрос при определяне на кадровия състав на съдилищата (и на другите органи на съдебната власт).

Този въпрос е бил и остава проблемен. Досега не е намерена прецизна методика за определяне на този показател за всеки съдия и за всеки съд. Причината е ясна – делата не са еднакви по сложност, времеемкост, трудност. Количествените критерии за изчисляване работата на магистратите не са достатъчни и дават явно погрешна представа за реалността – чрез „броене“ на делата се установяват очевидно невъзможни различия (в пъти) между съдилища, съдебни състави и съдии със сходни условия и възможности. Обратно, за съдии с еднакви количествени показатели се знае, че са свършили различна по обем, тежест и качество работа. Поставянето на изисквания към съдиите за срочност на базата на брой приключени дела води до принуждаване към механично съобразяване с тези изисквания и прибързано изготвяне на съдебните актове. Работещи качествени критерии досега не са създадени.

Негативните резултати са неизбежни: (а) Съдии се натоварват прекомерно за сметка на други и се оказват професионално неравнопоставени, а върху кадровото им развитие влияят неверни оценки. Неравномерното натоварване е източник на натиск върху независимостта и достойността на магистратите. (б) Създава се погрешна представа за натовареността и възможностите на съдилища, а оттам и за потребностите на населените места от съдилища с определен капацитет, като се стига дори до необосновани предложения за закриване на такива. (в) Възниква проблем със срочността, което в най-добрия случай води до фактическо забавяне поради необходимостта от преразглеждане, а в лошия – до некачествено правораздаване и несправедливи решения и присъди. От последното до корупция и до нарушаване независимостта на съда е една крачка.

Картина наистина изглежда апокалиптична. Явно не навсякъде е чак така, но със сигурност има и места, където е още по-зле.

ВСС трябва да съсредоточи усилията върху създаване на работеща методика за реална оценка на натовареността, отчитаща баланса между количествени и качествени показатели, като за целта се привлече най-широк кръг специалисти, проведат се подробни консултации с административните ръководители, проучи се световният опит.

Съдебната карта

Нормативното основание на въпроса за съдебната карта е чл.30, ал.2, т.7 от ЗСВ, според който текст пленумът на ВСС определя броя, съдебните райони и седалищата на районните, окръжните, военните, административните и апелативните съдилища и прокуратури, създава и закрива съдилища и прокуратури, променя тяхното седалище и определя населените места, в които се разкриват териториални отделения към съответния районен съд и към съответната районна прокуратура.

Проблемът със съдебната карта е пряко свързан с натовареността на магистратите и съдилищата, но не се изчерпва с него. От една страна, известно е, че в страната има съдебни райони, най-вече с център малки общински центрове, в които натовареността на съдиите е *няколко пъти* по-малка, отколкото в големите градове, дори като се вземе предвид и посочената по-горе непрецизност на критериите. Това изглежда неоправдан разход на кадрови и финансов ресурс, особено предвид постоянното демографско свиване на тези населени места и общия недостиг на средства за издръжка на държавните структури. От друга страна съществува разбирането, че на правораздаването не бива да се гледа само от финансова гледна точка, а главно с оглед правото на населението на достъп до правосъдие, в т.ч. възможност за лесен географски достъп. И двете тези имат своите основания, подробни аргументи и защитници, в т.ч. и в съдебната система.

Поддърjam становището, че изработването на актуална съдебна карта на България е наложително, диспропорциите са прекалени. Смяtam обаче, че това следва да се извърши след внимателно проучване на фактическото състояние, и то след като бъде решен методическият въпрос с натовареността, а накрая бъде направен подробен анализ на всички плюсове и минуси, на тенденциите, възможностите и евентуалните обществени реакции. Във всички случаи на ВСС предстои трудна задача, дори и да изглежда, че тя не е от най-належаща спешност.

Заплати

В професионалната общност съществуват различни гледища относно начина на определяне размера на заплатите на магистратите.

Според едно от становищата заплатата следва да зависи само от ранга и длъжността, без оглед каквото и да било други обстоятелства, и тази разлика трябва да е съществена. Аргументът е, че рангът най-точно от всички други показатели отразява квалификацията.

Според друго становище възнаграждението на магистрата не трябва да зависи от позицията в йерархията, тъй като то е гаранция за неговата независимост. Приемливи са допълнения за качествена работа по строго определени показатели и допълнения за ръководна длъжност.

Моето мнение е, че трябва да има ясна диференциация на заплащането. Несправедливо е работещите в съдебната система при различна степен на ангажираност да получават еднакво възнаграждение.

Считам, че и този въпрос би могъл да намери своето справедливо решение на базата на събрала информация и след съответен анализ. Той трябва да се обсъжда с оглед на: (а) максимално прецизно и добре обосновано администриране на съдебната дейност; (б) качество, квалификация и развитие на човешкият ресурс; (в) реалните финансови възможности.

Конкурси

Повишаването в длъжност и преместването на съдия, прокурор и следовател в органите на съдебната власт чрез конкурсния механизъм са най-чувствителната сфера от дейността на ВСС, тъй като резултатите им се отъждествяват с кариерното

израстване на магистратите. В тях се отразява ефективността на цялостната кадрова дейност на ВСС.

Проблемите в тази област могат да бъда систематизирани накратко по следния начин:

(1) Не е формирана достатъчно ясна дългосрочна политика за планиране на развитието на човешките ресурси в съдебната система, която да се основава на обективна статистика на заетостта. (2) Не се извършват регулярни научни проучвания на потребностите на системата в перспектива. (3) Не ми е известно да е въведено краткосрочно (годишно) планиране на кадровите нужди на системата. (4) Конкурсите се обявяватнеритмично и се забавят необосновано. (5) Както ще се види по-долу, функцията на конкурсите се изземва от командироването. (6) Все още не са преодолени докрай отдавна установени недостатъци в механизма на изпита, на начина на оценяване и класиране. (7) Въпреки многоократните критики, все още често събеседването се превръща в изпит по съответната материя, вместо да се оценяват съдийските качества на кандидатите.

Пълното и окончателно решаване на тези въпроси е задължително, за да се обезпечи кадровото развитие на съдебната система в перспектива и да се неутрализират актуалните напрежения. Изразявам надеждата, че разделянето на Съвета на колегии определено ще помогне в тази насока.

Проблемът с командироването

Редица текстове от ЗСВ регламентират командироване на съдии, когато съответната длъжност не е заета или съдия от съответния съд е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместен от друг съдия от същия съд, т.e. при необходимост от разрешаване на възникнали непланирани временни проблеми. За съжаление прилагането на тази възможност от изключение, както е видно от законовите текстове, се превръща в широко разпространена практика. То става с решение на административния ръководител и се прави обикновено от по-добра към по-горна по степен структура, като има дори драстични случаи на прескачане на нива.

Командироването фактически подменя конкурсния принцип на кариерно развитие и носи редица негативи. (1) Командированите съдии продължително време изпълняват длъжност, на която не са назначени и получават съответното по-високо възнаграждение. (2) При последващо явяване на конкурс те имат предимство с мотива, че познават по-добре материята, придобили са опит и са се интегрирали в колектива на съда, където са командировани; това поставя в неравнопоставено положение останалите кандидати, които по независещи от тях причини не са имали шанса да докажат професионалните си качества. (3) Правомощията за командироване засилват властта на административните ръководители, като на практика им предоставят възможности самостоятелно да определят кариерното развитие на магистратите. (4) Дълготрайното командироване влияе неблагоприятно и върху самия командирован: задълго професионалното му положение остава неизяснено и нестабилно, а той остава в зависимост от съответния административен ръководител, единолично компетентен да командира и да прекратява командироването. (5) Командироването затруднява

установения ритъм на работа в органа, където е избран и назначен командированието, което верижно предизвиква необходимост от друго командироване за справяне с обема на работа, и т.н.

В съдийското съсловие съществува несъгласие по темата. Опитите практика да се ограничи засега не дават видим резултат. Решение може да се търси в следните направления: (1) да се набере информация за установяване действителния размер на явлението, да се прецени действителната необходимост от командироване в такива мащаби и да се обмислят и предложат и други начини за удовлетворяване на необходимостта в случаите, когато тя съществува наистина; (2) да се прецени кой е най-подходящият орган, който има право да командира; (3) да се увеличи значително броят на конкурсите за повишаване и преместване; твърдя, че това би бил най-резултатният метод; (4) строго да се контролира ритмичността на конкурсите; (5) да се налагат санкции, основно на административни ръководители, при нарушаване на този ред. Обръщам внимание, че не са малко магистратите, според които командироването, поне в по-горна инстанция, трябва изобщо да се премахне, и съм склонен да приема аргументите им.

Атестиране

Правилата за атестиране на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административен ръководител бяха създадени през 2009 г. в отговор на настоящите очаквания на професионалната общност и на обществеността да се регламентират редът и начинът за установяване на действителните професионални, делови и нравствени качества на магистратите и да осигури законосъобразна, прозрачна и справедлива процедура за кариерното им израстване. Тази нормативна уредба показва редица несъвършенства и беше променена. Сега атестирането се извършва съгласно последните изменения на ЗСВ и Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд. Натрупаната практика е още недостатъчна, за да се преценят обективно качествата и възможностите на новата нормативна база.

Очевидно обаче недоверието не е преодоляно. Съюзът на младите юристи например изразява становището, че и към настоящия момент правилата и процедурите за атестиране не дават необходимите гаранции за това, че магистратите биват избириани и израстват кариерно в системата на база на своите умения и качества, а оставят у обществото сериозни съмнения, че това се случва на база личните връзки и контакти на даден съдия, под определено политическо влияние или пък под влияние на корупционни практики. Според тази професионална организация за преодоляването на тези негативни тенденции и за да се върне у гражданите, а и у магистратите усещането за справедливост и за равенство пред закона, е необходимо изработването на изцяло нови правила за атестирането на магистратите, чрез които да се гарантира необходимата прозрачност и дори възможността за граждански контрол, а в процедурите по прием на младши съдии и на атестиране на магистратите основна роля да имат както ВСС, така и Инспекторатът на съдебната власт и Националният институт по правосъдие.

Назначаване на административните ръководители

Не е необходимо подробно да се обосновава важността на въпроса. Ще посоча само три аргумента: (1) Административните ръководители разполагат със законово регламентирани и трайно установени практически възможности за въздействие върху дейността на магистратите от съответния съд. (2) Съдебната система е по същността си консервативна и има свойството да се самовъзпроизвежда, поради което качественияят ръководител – квалифициран, организиран, почтен, отговорен, независим и справедлив, утвърждава в колектива същите качества, и обратно. (3) Административният ръководител е лицето на институцията пред обществото, той я олицетворява и е пряко отговорен за публичния образ на съответния съд, респективно за доверието в него.

В чл. 194а и 194б на ЗСВ са определени критериите, по които следва да се преценяват кандидатите: професионална подготовка като съдия (респ. прокурор или следовател), управленска компетентност и нравствени качества. За съжаление прилагането на тези критерии все още е далеч от желаното.

Очевидната причина са задкулисните договорки, личните познанства, различните средства за натиск върху органите, вземаш кадровото решение. Проблемът е кое позволява такива похвати за се прилагат и какъв механизъм следва да се създаде, за да стане това невъзможно.

На първо място това е пределната общност на формулираните критерии в закона, което оставя широко поле за субективно тълкуване, за влагане в общите понятия на различно съдържание, което трудно може да бъде доказано или оборено. ВСС следва в подзаконов акт да „разбие“ общите формулировки на достатъчно голям набор от максимално конкретни показатели, които да се прилагат еднакво при всеки избор. Показателите могат да бъдат различни за различни типове административни ръководители, което предполага и формиране на профили според вида на съда и т.н. Разбира се, такъв набор показатели едва ли би решил като с магическа пръчка проблема, тъй като във всички случаи става дума за реални хора, но би дал едно добро приближение до теоретично възможната непредубедена оценка.

На второ място е фактическата липса на прозрачност на решението. Публичността на заседанията и обнародването на решението явно не са достатъчни, за да убедят зрителя в честността на процедурата, след като той обективно не е в състояние да я проследи в пълна цялост. Виждам възможно решение в изготвяне и публикуване на мотиви към решението на кадровия орган – така, както те са задължителна част от съдебните актове. Това би дало още едно, от друга посока, приближение до теоретично възможната непредубедена оценка. Впрочем, както посочвам и на друго място, този механизъм следва да се приложи към всякакъв вид решения на ВСС.

МЕТОДИ И СТИЛ НА РАБОТА НА ВСС

Новият състав на ВСС следва да съхрани и запази постигнатото, да го развие и надгради, като запази естествено всички принципи и вземе предвид критиките и препоръките в докладите на Европейската комисия по механизма за сътрудничество и проверка.

Давам си сметка, че ВСС е колективен орган от 25 души, които имат различни виждания, мнения и становища, а нерядко представляват и различни интереси и политически сили. Въпреки това смяtam, че дори при остро спорове и кардинални различия по обсъжданите теми във ВСС е недопустимо да се излиза извън рамките на добrите нрави, а наш ориентир следва да е вземането на най-добрите решения за съдебната система.

Реформата на съдебната система трябва да започне от стила и методите на работа на ВСС.

Прозрачност

Твърде много е направено (разбира се, може и още много да се направи) за *публичност* на работата на ВСС – има сайт на Съвета, решенията се публикуват, журналисти се допускат до заседанията, някои от тях се предават пряко по телевизията. Това несъмнено е постижение – управленската процедура да се извършва пред очите на обществеността е един от механизмите на демокрацията за осигуряване честност и законност. Но далеч не е достатъчно – дори само затова, че единствено от гледане на наблюдателят не може да бъде наясно с вътрешните механизми на процедурата, нито с реалните аргументи на участниците. У него не може да се изгради сигурност и яснота по въпросите защо, въз основа на какви критерии, факти и обстоятелства и как именно се е стигнало до формирането на определено решение. Необходимо е осигуряване на *прозрачност* на процедурите – т.е. процесът по вземане на решение да е достатъчно разбирам за всеки заинтересован и да е ясно проследим във всичките му етапи.

Убедено препоръчвам един механизъм, който отдавна е намерил неотменимо място в съдебната процедура: всеки акт на съдебен орган съдържа освен диспозитива и *мотиви* за решението. По същия начин всяко решение на ВСС – включително кадровите, и особено кадровите – трябва да включва мотиви за решението. Това не приключва проблема окончателно и безусловно, но ще е една значителна крачка в осигуряване на принципите на законност, откритост, достъпност, отговорност и отчетност в решението на ВСС. Ангажирането на време и усилия от членовете на Съвета е цена, която заслужава да се плати.

Публичен образ на ВСС

ВСС има законовото задължение да представлява съдебната власт и да отстоява нейната независимост. Между редовете на този императив може да се прочете и още един дълг на Съвета – да бъде висш пазител на нейния авторитет. Със съжаление трябва да признаем, че последният състав на ВСС, а и не само той, не се оказа на висотата на този дълг, въпреки усилията на много негови членове. В последните години

институцията стана фокус, а неядко и източник на публични конфликти и медийни скандали. Може да се спори дали зад тези сблъсъци стоят принципи и убеждения, политически позиции, лобистки зависимости, лични отношения или просто неовладяни емоции, но резултатът е налице – общественият престиж на съдебната система, и без това не особено висок, слезе още по-ниско, този път с решаващата помощ на членовете на своя най-представителен орган.

Това е недопустимо, и то не само от етически и естетически съображения, или заради обществения климат, или заради външния образ на държавата. Недопустимо е заради самото правилно функциониране на съдебната власт. За разлика от законодателната и изпълнителната, които по същността си са място за прилагане на различни гледни точки и реализиране на позиции (в едната власт перманентно, а в другата периодично), съдебната власт, и тя по същността си, служи на по-висш принцип от ежедневната необходимост. Тя служи на закона и на справедливостта. Всяко впечатление, че според различните представители на тази система има различни видове справедливост, обезсмисля идеята. Съдебната власт се основава на доверието в нея – без доверие в правосъдието гражданините търсят правата си извън него, а такова поведение руши устоите на правовата държава.

И ако това е валидно за всеки един съдебен състав, то още повече важи за централния орган на системата. Затова и правилото, което трябва да се приложи, е известното още от римско време: „Съдът говори чрез решенията си.” Заставям становище, което в общи линии е следното. Членовете на ВСС са безусловно свободни при обсъждането и приемането на решения в Съвета, като се подчиняват само на закона и съвестта си. Процедурата е гарантирано публична и прозрачна. След приемане на решението то е единствената позиция на Съвета, която подлежи на публикуване, включително с мотивите към него и с особените мнения. Преди приемане на решението членовете на Съвета не могат да правят публични изявления извън процедурата, а след приемането му – такива, които се различават от него или го оспорват. Може да се покаже, че доведен до логически завършената си форма, този принцип означава пълна забрана за публични изявления на членовете на Съвета, освен на изрично оправомощени лица, които говорят от негово име като институция.

Естествено, такъв принцип, като всеки друг, има негативи и може да се оспори от различни гледни точки. На везните обаче е поставен авторитетът на ВСС и на съдебната власт изобщо. Един по-мек вариант например би включвал ограничения само за политически изказвания, лични нападки и отношения и изобщо публични изяви, които не са свързани непосредствено с решенията на Съвета. Но този, както и всякакъв друг механизъм, основаващ се на частични ограничени или на морални призови, не би имал достатъчна сила.

Взаимодействие с професионалната общност, медиите и гражданското общество

Ако използваме езика на информационните технологии, Висшият съдебен съвет работи в реално време. Той не може да функционира в изолация, от позицията на някакъв недосегаем супервайзер, който разработва своите методики, изхождайки от общите принципи на правната наука, и когато е готов решава да ги приложи, а

съдебната система и обществото в това време послушно чакат. Съвременният свят е изключително динамичен информационно, той бързо се променя и още по-бързо реагира, невинаги адекватно, затова реакцията на институциите трябва да бъде двойно по-бърза и двойно по-адекватна. И обратно, съвременните технологии разширяват възможностите на институциите както за информираност, така и за въздействие.

(1) Смятам, че ВСС досега не използва в достатъчна степен възможностите и инструментариума, които съществуват в изследователската практика и могат да бъдат приложени за изучаването на фактическото състояние в съдебната система. Тези възможности най-често се заменят от преценка на око според личния опит или според желаното състояние, а в най-добрия случай – от елементарна статистика (видяхме, че тя може да подведе без отчитане на качествени индикатори). По-горе бяха дадени някои примери за това каква информация следва да бъде набрана – при изработване на нова съдебна карта, при определяне на натовареността на магистратите и др.

(2) ВСС следва да бъде в постоянен контакт с професионалната общност и в двете посоки. От една страна членовете на съдийската колегия трябва да поддържат постоянна връзка с действащите съдии от всички видове съдилища. Това ще им помогне да не губят представата си за реалното състояние по места, което може да се случи в годините на мандата, особено в сегашното динамично време. То също така ще разшири кръгозора им в направления, в които нямат личен опит или той е остатял. Като адвокат, който е имал дела в най-различни краища на България и в съдилища от всякакъв ранг и вид, мога да уверя колегията, че мнозина биха се изненадали какви различия се наблюдават във фактическото положение и проблемите по места. И накрая, общността е резервоар на идеи, който е абсурдно да се пренебрегва с високомерие. От друга страна споделям становището, че членовете на ВСС дължат отчет на гилдията, която ги е изльчила – независимо дали чрез пряк избор, или поради принадлежността си към нея. Интернет технологиите определено облекчават изпълнението на този дълг, без да лишават от смисъл класическите начини.

(3) Ако използваме едно клише, употребявано в други области, съдебната реформа няма алтернатива. Тя несъмнено е желана от населението и, също така несъмнено, едва ли ще бъде разбрана и приета от него без проблемно, каквато и да бъде. Същевременно тя няма как да стане факт без участието на хората или при тяхното пасивно противодействие. Необходимо е, следователно, да се търси механизъм, който не само да активизира съдебната система в процеса на нейното реформиране и да неутрализира реакциите на отхвърляне, но и да приобщи населението и структурите на гражданското общество към този процес. Ролята на инициатор и действен център на такъв механизъм по право и по задължение се полага на ВСС като орган, който представлява съдебната власт. Абдикацията от тази роля ще бъде негов тих, но катастрофален провал. В тази насока предстои сериозна работа и то такава, каквото досега ВСС не е вършил. Той трябва да изгради своя нова, за разлика от досега активна, политика на комуникация с медиите и със структурите на гражданското общество. Някои особености, неизчерпателно: (а) Както беше посочено по-горе, политическите и злободневните активности както на институцията, така и на нейните членове са противопоказани и следва да бъдат абсолютно преустановени. Те трябва да бъдат заменени със становища по проблематиката на реформата. Тези становища могат да

бъдат представени в медиите и от отделни членове на Съвета, но не в лично качество, а от името на институцията след съответното упълномощаване. (б) Съвременното виртуално пространство е нов тип медия, в която активността е двустранна, или по-право многостранна. То е поле на действие и референтен източник на информация за по-енергичната част от населението, но тя не съвпада изцяло с по-интелигентната. Това поле трябва да бъде овладяно.

Моето място във ВСС

Ако имам честта да бъда избран във Висшия съдебен съвет, ще работя според възможностите си по всички направления, за които изразих позицията си дотук.

Освен това:

Ще работя професионално и коректно, спазвайки задълженията си по конституция и закон, ползвайки досегашния си професионален опит.

Ще работя за провеждане на една принципна и последователна политика, без противоречия в работата на Съвета, с ясно изразени виждания както вътре във ВСС, така и в отношенията му навън, за да изпълнява Съветът дълга си по отстояването на принципа на независимост, както и в защита на работещите в съдебната система.

Ще способствам за нормална и спокойна работа, тъй като считам, че само така могат да се постигат високи резултати.

Ще работя с желание за подобряване и повишаване на културата в отношенията във ВСС, за освобождаването от емоции, за повече разум и по-добри вътрешни отношения.

Ще работя за подобряване комуникацията на ВСС със съдебната система, другите държавни органи, гражданските организации и цялото общество.

Категорично заявявам, че ако ние, бъдещите членове на ВСС, нямаме вътрешното убеждение и моралния императив да работим като екип и за доброто на България, никакви писани правила няма да ни помогнат.

София, 26.06.2017 г.

Изготвил:

Мирослав Джеров

ОБРАЗЕЦ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН от

МИНИСТЪРНА ПРАВОСЪДИЕТО Със заповед № ЛС-04-1051/21.06.2017 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И

ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС

На *Miroslav Александров Джерев*
/име, презиме, фамилия/

на длъжност: *адокат САК*

кандидат за *Член на Висшия съдебен съвет и съдийска колегия от квотата на Народното събрание*

ДЕКЛАРИРАМ

към 21.06.2017 г. – датата на участиято ми в процедурата за избор за замане на длъжност *член на Висшия съдебен съвет*, , следното имотно състояние и
произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпругата ми и роднините ми по права линия /родители и деца/.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Бр. № <u>KD-211-00-3</u>
гама <u>27.06.2017 г.</u>

Данини за деклараторът:

1	Мирослав Александров Джеров	ЕГН:
2	/Име - собствено, бацино, фамилия/ Софийска адвокатска колегия /месторабота/ Адвокат /должност/	Л. К. №
3	Постоянен адрес:	Изд. от МВР София на (София,

Данини за съпруга:

1	Гражданство: българско	/Данните от колона 2 не се публикуват/
2	ЕГН:	

/Име - собствено, бацино, фамилия/

Декларирам, че: - съм във фактическа раздяла със съпруга си.

и нямам да декларирам неговото/нейното/ имущество и доходи.

Данини за първото, с което деклараторът се намира във фактическо съжителство на съпружески начала:

1	Гражданство: българско	/Данните от колона 2 не се публикуват/
2	ЕГН:	

/Име - собствено, бацино, фамилия/

Декларирам, че: - не желая да бъде публикувана информацията относно лицето, с което се намирам във фактическо съжителство на съпружески начала, и относно имуществото и доходите на това лице.

1	Гражданство: българско	/Данните от колона 2 не се публикуват/
2	ЕГН:	

Данини за роднини по права линия /родители и деца/:

1	Гражданство: българско	/Данните от колона 2 не се публикуват/
2	ЕГН:	

/Име - собствено, бацино, фамилия/

1 Александър Асенов Джеров - баща

2 Лилия Мицева Джерова - мацка

3 Александър Мирославов Джеров - син

1	Гражданство: българско	/Данните от колона 2 не се публикуват/
2	ЕГН:	

Декларирам, че: - не упражнявам родителска праща по отношение на ненасърдишите ми пълнолетие деца и нямам да декларирам техните доходи и имущество.

- не поддържам контакти с пълнолетни роднини по права линия и нямам да декларирам техните доходи и имущество.

1	Гражданство: българско	/Данните от колона 2 не се публикуват/
2	ЕГН:	

/Име - собствено, бацино, фамилия/

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

част 1

I. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещни права:

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ кв. м.	Разгъната застроена площ-кв.м	Година на придо- биване	Собственик		Цена на придоби- ване /лева/	Правно основание за придобиване
							Име: събствено, бащино, фамилно	Идеална част		
1	1 апартамент	София	Столична	58	58	2006	Миростлав Александров Джеров	1/1	предоставяна давност	
2	2 парк	София	Столична	46	46	1993	Миростлав Александров Джеров	1/1	дарение от родители	
3	3 имот с друго място	София	Столична	2200	95	1997	Миростлав Александров Джеров	1/3	дарение от баща	
4	4 офис	София	Столична	139	139	1993	Миростлав Александров Джеров	1/1	прехващане	

1а. Земеделски земи и гори:

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ кв. м.	Разгъната застроена площ-кв.м	Година на придо- биване	Собственик		Цена на придоби- ване /лева/	Правно основание за придобиване
							Име: събствено, бащино, фамилно	Идеална част		
1	1			3	3					
2	2			4	5	6				

2. Прехърление на имоти през предходната година:

Ном. по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв. м.	Разгъната застроена площ-кв.м	Прехърлител	Прехърлител		Цена на придоби- ване /лева/	Правно основание за придобиване
							Име: събствено, бащино, фамилно	Идеална част		
1	1			3	3					
2	2			4	5	6				

Г Нямам нищо за деклариране

Г Нямам нищо за деклариране

Г Нямам нищо за деклариране

Име на декларатора
/собствено, башинско, фамилно/

Мирослав Александров Джеров

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства:

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /лв./	Година на придоби- ване	Собственик		Правно основание за придобиване	Произход на средствата	
					Име: собствено, башинско, фамилно за собственост	Съ- собстве- ност			
1	1 пок. автомобил	КИА Спортаж	58202	2016	Мирослав Александров Джеров	6	7	8 купка	9 трудови доходи

2. Земеделска и горска техника:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /лв./	Година на придоби- ване	Собственик		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, башинско, фамилно за собственост	Съ- собстве- ност		
1	2 средство	3	4	5	6	7	8	9

3. Водни и земеделски плавателни превозни средства:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /лв./	Година на придоби- ване	Собственик		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, башинско, фамилно за собственост	Съ- собстве- ност		
1	2 средство	3	4	5	6	7	8	9

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 6

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /лв./	Година на придоби- ване	Собственик		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, башинско, фамилно за собственост	Съ- собстве- ност		
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Декларатор:
/подпись/

Име на Декларатора
/собствено, башинно, фамилно/

Мирослав Александров Джеров

5. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздушоплавателни превозни средства през предходната година:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчужда- ването /лв./	Прехвърлен		Правно основание за отчуждяне
				Име: собствено, башинно, фамилно	Съ- собве- ност	
1	2	3	4	5	6	7
1	Трактори	Тойота РДВ 4	500	Мирослав Александров Джеров	не	продажба

Декларатор:
/подпис/

Име на декларатора
/собствено, бащино, фамилно/

Мирослав Александров Джеров

III. Парични суми, в това чисто влогове, банкови сметки и вземания на обща стойност над 1000 лв., включително в чуждестранна валута

1. Налични парични средства:

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валута	Равно- стойност в лв.	Собственик		Произход на средствата
				5	6	
1	2	3	4			
2						

2. Влогове и банкови сметки /депозити/:

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валута	Равно- стойност в лв.	Титуляр на влог/банковата сметка		Промъжод на средствата
				5	6	
1						
1	4447 BGN	4447	Мирослав Александров Джеров	да	наем	
2	181 EUR	305	Мирослав Александров Джеров	да	наем	
3	25658 USD	45370	Мирослав Александров Джеров	да	хонорари	

3. Вземания:

Ном. по ред	Вид на вземането	Размер на вземането	Вид на валута	Равно- стойност в лв.	Титуляр на Вземането		Причина за вземането	От когато лица	От когато лица
					7	8			
1									
1									
2									
3									

Нямам нищо за деклариране

Таблица № 7

Декларатор:
Мирослав Александров Джеров

Име на декларатора
/собствено, близко фамилио/

Миростлав Александров Джеров

IV. Осигуряване в пенсионни фондове по допълнително доброволно осигуряване, ако общата им стойност надвишава 10000lv.

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 10

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- ст	Име: собствено, башино, фамилио		Произход на средствата	
				Титуляр на партидата	В страната		
1	2	3	4	5	6	7	8

/ Всички ценностни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти

1. Налични ценностни книги и финансови инструменти по чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на ценовите книги или на финансовите инструменти	Брой /когато е приложим/ година/	Поверили на инвест- посредник	Ценни мили книги или парицни средства	Емитент /когато е приложим/ година/	Цена на придоби- ването /лв/	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
							Име: собствено, башино, фамилио	Име: собствено, башино, фамилио		
1	1	1								

2. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 12

Ном. по ред	Вид на имуществото участие	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище дашовото участие	Стой- ност на дашовото участие	Собственик или титуляр на правото	Правно основание за придобиването		Произход на средствата
							Име: собствено, башино, фамилио	Име: собствено, башино, фамилио	
1	1	1							

3. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 13

Ном. по ред	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище дашовото участие	Цена на отчужда- ването /лв/	Прехвърлител	Правно основа- ние за отчужда- ването		Произход на средствата
						Име: собствено, башино, фамилио	Име: собствено, башино, фамилио	
1	1							

Декларатор:

Име на декларатора

/собствено, бащино, фамилно/

Мирослав Александров Джерев

VI. Задължения и кредити над 1000 лева, в това число кредитни карти, ако усвоеният кредитен лимит през предходната календарна година в местна или чуждестранна валута общо надвишава 1000 лева

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 14

Ном.	Вид на задължението	Размер на задълженето	Вид	Равно-стойност	Типуляр на задължението	Правно основание за задължението	Към банки	Към финансова юридическа организация
1	реа.	1	валута	2	Име: собствено, бащино, фамилно	за задължението	3	различни пт
2			в пв.	4		6	5	банки
3						7	8	

Декларатор:
/ПСАПН/

VII. Доходи извън тези за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, в размер над 1000 лева

Таблица № 15

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода		
		На декларатора /лв./	На съпруга /лв./	На лицето, с което деклараторът живее фактически на съпружески начала /лв./
1	I Облагаем доход от:		2	
2	Годишна дългъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност			
3	Годишна дългъчна основа за доходи от едноличен търговец			
4	Годишна дългъчна основа за доходи от друга стопанска дейност			
5	Годишна дългъчна основа за доходи от превърнате на права или имущество			
6	Годишна дългъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДФП			
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
	II. Други доходи, извън посочените в Т. I.			
1	Доходи от непреработена растителна и животинска пропулция от регистрирани земеделски производители			
2				
3				
4				
5				
	III. Всичко:	25897	0	

Декларатор:
/подп./

Име на декларатора
/собствено, бащино, фамилно/

Мирослав Александров Джеров

VII. ЧУЖДО НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО И ЧУЖДИ МОТОРНИ СУХОПЪТНИ, ВОДНИ И ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА НА СТОЙНОСТ НАД 10000 лева, които лицето или неговият съпруг, или лицето, което то се намира във фактическо съжителство на съпружески начин, трайно ползва независимо от основанието за това и от условията на ползване

1. Ползвани недвижими имущества:

Ном. по ред	Вид на имота <i>(правово)</i>	Местонахождение	Община	Площ кв. м	Разъната на застроена попълване	Период	Собственик		Цена за попъл- вято /ако е възмездно	Правно основание за попълване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	№			
1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11
2											

1а. Ползвани земеделски земи и гори:

Ном. по ред	Вид на имота <i>(правово)</i>	Местонахождение	Община	Площ кв. м	Разъната на застроена попълване	Период	Собственик		Цена за попъл- вято /ако е възмездно	Правно основание за попълване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	№			
1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11
2											

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 17

2. Ползвани въздушни, суходълни, водни и въздухоплавателни превозни средства, на стойност над 10000 лева:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 17

Ном. по ред	Брой на превозните средства	Марка на превозното средство /ако е възмездно/	Цена за попъл- вято /ако е възмездно/	Година на пътуване	Собственик	Правно основание за попълване	Произход на средствата
1	2	3	4	5		6	7
2							8

Декларатор:
/подпис/

Име на декларанта
/собствено, бълчино, фамилно/

Мирослав Александров Димитров

IX. Дадени обезпечения и направени разходи от декларатора или в негова полза, или в полза на съпруга, лице с което се намира във фактическо съжителство на съпружески начала или със средствата на институциите, в които деклараторът замества длъжността, за обучение, пътуване и други плащания с единична цена над 1000 лв.

1. Дадени обезпечения от или в полза на декларатора, неговия съпруг, лице с което се намира във фактическо съжителство на съпружески начала или със средствата на институциите, в които деклараторът замества на длъжността

Ном. по ред	Вид на обезпечението	Размер на обезпечението	Равно- стойност в лева	Характер на обезпечението		Разпоред на пълномощни което се издава от	Съдържанието на съпружески начала или ненавършили пълнолетие деца
				Вид на взятуха	От декларатора	В полза на	Декларатора
1			2			3	6
2			4			5	7
3							8
4							

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг, лице с което се намира във фактическо съжителство на съпружески начала или със средства на институциите, в които деклараторът замества длъжността

Ном. по ред	Вид на разхода	Размер на разхода	Равно- стойност в лева	Характер на разхода		В пълномощни което се издава от	Съдържанието на съпружески начала или ненавършили пълнолетие деца
				Вид на взятуха	От декларатора	В полза на	Декларатора
1		2	3			6	7
2			4			5	8
3							

Г. Нямам нищо за деклариране

Декларатор:
(подпись)

Име на декларатора
/собствено, бащино, фамилно/

Мирослав Александров (Бесерин)

Х. Разходи за обучение извън случаите по раздел IX (чл. 175б, ал. 1, т. 9 ЗСВ), в това число в полза на съпруга или лице, с което единократна стойност надхвърли 1000 лева:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 20

Ном. по ред.	Обучение	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностойност в лева	Разходите са направени:		
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разходът	В полза на съпруг, лице с корто- сжителство на съпружески нача- ла или ненавършили пълнолетие деца
1	2	3		4	5	6	7
							6

Декларатор:
/подпись/

ЧАСТ II

XI. Участие в Търговски дружества, в органи на управление или контрол на Търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като единоличен търговец към датата на избирането или назначаването

Г Нямам нищо за деклариране

Имат участие в следните Търговски дружества:

Таблица № 21

Ном. по ред.	Наименование на ЕТ	Дружество	
		Участие	Предмет на дейност
1	Развивам дейност като единоличен търговец в следните области:		

Съм участвал като член на управление или контрол на следните юридически лица с нестопанска цел:

Г Нямам нищо за деклариране

Ном. по ред.	Наименование на ЕТ	Търговски дружества или кооперации	
		Дружество	Участие
1	12 месеца преди назначаването ми на длъжността		

Имат участие в следните търговски дружества:

Г Нямам нищо за деклариране

Ном. по ред.	Наименование на ЕТ	Дружество	
		Участие	Предмет на дейност
1	12 месеца преди назначаването ми на длъжността		

Развивам дейност като единоличен търговец в следните области:

Г Нямам нищо за деклариране

Ном. по ред.	Наименование на ЕТ	Таблица № 24	
		Предмет на дейност	Участие
1	12 месеци преди назначаването ми на длъжността		

Таблица № 25

Ном. по ред.	Наименование на ЕТ	Таблица № 25	
		Предмет на дейност	Участие
1	12 месеци преди назначаването ми на длъжността		

Декларатор:
/подпись/

Съм управител или член на орган на управление или контрол на следните юридически лица с нестопанска цел,
търговски дружества или кооперации:

Таблица № 26

Ном. по ред.	Дружество	Участие
1	1. Сдружение "Гражд. Глагорим за ефективно разделение на властите"	член на управителния съвет, напушен

XII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от декларатора решения в къръга на неговите правомощия или задължения по служба;

Нямам нищо за деклариране

Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето решения в къръга на неговите правомощия или задължения по служба

Таблица № 27

Ном. по ред.	Име на лицето с което е сключен договорът	Предмет на договора
1	1.	

Нямам нищо за деклариране

XIII. Други за свързани лица, към дейността на които деклараторът има частен интерес

Таблица № 28

Ном. по ред.	Име на лицето	Област на дейност на свързаните лица
1	1.	

Декларатор: / /